

[Stensballe.]

mene, at Ministeren havde brugt Loven om Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven som Forbillede for de Udtryk, han nu selv bruger i de to Lovforslag, jeg har fremhævet. Her, hvor det gælder Erhvervenes Folk, er Ministeren ikke bange for at bruge hverken Bøder eller Hæfte, men han skal have sig frabedt at bruge dem, hvor det drejer sig om Fagforbundene. Derfor skal denne Lov ophæves. Saglighed over for Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven forekommer det mig, at der er uendelig lidt af i Ministerens Forslag.

Den højtærede Minister hævder saa, at Lovens Ophævelse ikke betyder, at Borgerne bliver retsløse paa det her omhandlede Omraade; der er en lang Række Domme, som viser, at Domstolene ogsaa uden denne Lov er fuldt ud i Stand til at beskytte den enkelte mod formentlige Overgreb, og Ministeren henviste navnlig til Straffeloven og de almindelige Erstatningsregler. Af de Domme, jeg har set, fremgaar det ikke, at Straffeloven og de almindelige Erstatningsregler er fuldt ud i Stand til at beskytte den enkelte mod Overgreb; maaske gør de det i nogen Grad, men efter min Opfattelse kun i ringe Grad, og derfor fremsatte vi og gennemførte Loven om Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven i Perioden 1927—29, nemlig i Aaret 1929.

Da Ministeren henviser direkte til Straffeloven, vil jeg gerne lige omtale en enkelt Dom, hvor Straffeloven er anvendt, men hvor den ganske vist kun kunde anvendes for en Del af det, som Sagsøgeren krævede; det viste sig nødvendigt at anvende Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven for at naa det Resultat, som er naturligt og rigtigt. Det drejer sig om en Dom, der er afsagt af Østre Landsret som Appellinstans den 31. Marts 1931, og Sagens Grundlag var, at en Fagforeningsforretningsfører havde skrevet en Avisartikel saaledes, at Artiklen ved hele sin Tendens og navnlig ved Bebudelse af Offentliggørelse af Fotografier af Arbejderne, som man vilde hindre i at komme til det paagældende Arbejdssted, fremtraadte som utilsløret Forsøg paa at skræmme disse Folk bort fra Arbejdet og derfor maatte betragtes som Forfølgelse. Det oplyses i Dommen, at der i Artiklen fandtes en hel Del Injurier; og tillige, at man vilde forsøge at skræmme Arbejderne bort. Resultatet blev, at den sagsøgte, vedkommende Fagforeningsformand, blev straffet efter Straffelovens § 217, efter Omstændighederne med en Bøde til Statskassen paa 100 Kr., subsidiært simpelt

Fængsel i 8 Dage og efter Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 — det er Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven — efter Omstændighederne med en Faaborg Købstads Politikkasse tilfaldende Bøde paa 1 000 Kr. Endvidere blev den paaklagede Udtalelse kendt død og magtesløs i Forhold til Sagsøgeren, og saa fik sagsøgte Omkostningerne paalagt.

Det vil heraf ses, at i dette Tilfælde har Straffeloven i hvert Fald ikke været tilstrækkelig, der maatte andet til for at give denne Dom, som er rimelig og retfærdig. Og gaar man nu Rigsdagsforhandlingerne igennem og fæstner sig ved, hvad der er udtalt af Regeringspartierne Medlemmer plus Kommunisten i Folketinget, kommer jeg i hvert Fald til det Resultat, at det, Fagforeningslederne raser imod, er, at de efter Loven kan idømmes Bøder og Straf, og at der derigennem i de Aar, Loven har bestaaet, har været en Bremse paa Fagforeningernes yderligere Initiativ.

Jeg konstaterer altsaa, at over for Erhvervenes Folk kræver Ministeren Bøder og Straf, men Fagforeningerne søger han fritaget derfor i deres Overgreb — og jeg vil bestemt hævde, at det kun er mod Overgrebene, Loven om Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven har været rettet. Det var Hensigten med dens Gennemførelse at kunne gaa imod disse Overgreb.

Den Afgørelse, der nu træffes her, er en rent politisk Afgørelse, det fremgaar med Tydelighed af, at Regeringspartierne overhovedet ikke har ønsket at forhandle om Lovforslaget i Udvalget. Det skulde gennemføres! Jeg kan ikke ofte nok gentage, at vi anser det for uforsvarligt at ophæve Loven og derigennem paa ny lette Organisationerne Adgangen til Magtmisbrug over for den enkelte. Det er ikke nogen Retfærdighedshandling at ophæve den, men det modsatte. De Udtalelser, der er faldet under Behandlingen her i Rigsdagen, viser med Tydelighed, at der maa næres Frygt for Organisationernes Misbrug efter Lovens Ophævelse. Det Eksempel, der blev nævnt ved første Behandling om Trusler, der var fremsat direkte, kunde godt efterfølges af Meddelelser om indirekte Trusler, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal ikke i Dag opholde Tinget yderligere dermed, men jeg vil i Henhold til de Udtalelser, jeg har fremsat, anbefale at stemme imod Lovforslaget.

C. J. F. Sven: Den Tale, den ærede Ordfører (Ch. Petersen) holdt, var jo ikke særlig fanfarepræget. Man fik ikke Indtryk